

[Finansministeren]

korrekt analyse af den debat, vi har haft i dag, har moderniseringsredegørelsen faktisk tjent sit formål. Jeg glæder mig i hvert fald til det fortsatte samarbejde med alle Folketingets partier om at gennemføre de gode tanker, der har været fremlagt i dag fra alle sider.

Lykketoft (S):

Nu hørte jeg ikke nøjagtig, hvad hr. Jes Lunde sagde om brugerbetaling, men jeg kan ikke forestille mig, jeg kan være uenig i det.

I debatten sidste år, som på det punkt var mere grundig, gentog jeg også ved den lejlighed det synspunkt, som jeg har fået skrevet ind i SAMAK-rapporten, at brugerbetaling kan være udmærket på områder som miljø og trafik som en adfærdsregulerende finansiering af dele af de offentlige udgifter. Det, vi tager afstand fra, er, hvis man på de store, brede serviceområder som uddannelse, sundhed og omsorg for børn og gamle kræver brugerbetaling eller øget brugerbetaling, som ikke kan undgå at trække indkomstfordelingen og fordelingen af forbrugsmulighederne i samfundet skævere. Det er de store udgiftsområder, og derfor bliver de områder, hvor der kan være mulighed for enighed, ret marginale i den store sammenhæng.

I øvrigt er brugerbetalingsdiskussionen mest velegnet til at fremkalde misforståelser. Hvis jeg havde sagt, at vi meget gerne ville diskutere en hel masse om det, er jeg helt sikker på, at jeg var blevet misforstået i en bred offentlighed.

I forbindelse med privatisering er det citat, finansministeren har fundet fra SAMAK-rapporten, ganske udmærket. Jeg tror, det kunne blive vedtaget næsten enstemmigt i Folketinget. Det er ikke en af de mest indholdstunge passager i SAMAK-rapporten. Det er klart, at arbejdsdelingen mellem privat og offentlig virksomhed selvfølgelig skal fastlægges ud fra, hvad der tjener borgernes behov bedst.

Vi har sat nogle meget store spørgsmålstejn ved regeringens privatiseringsprojekt dér, hvor man privatiserer reelle offentlige monopoler og gør dem til private monopoler, eksempelvis Københavns Lufthavn i Kastrup, og gør det på en måde, der får en i øvrigt uhyre veldrevet – det fremgår også af redegørelsen – stærkt over-skudsgivende og for samfundet vigtig virksomhed til at slæbe rundt med en stor gældsforpligtelse til staten, så den ikke i samme grad som nu kan opfylde sin mission i dansk erhvervs politik og dansk samfundsudvikling.

Det synes vi er en uklog form for privatisering, som udelukkende er affødt af de høkermetoder, man laver finanslov efter. Den måde, man regner besparelser ud på og lægger æbler, pærer og bananer sammen, når man laver finanslovsforlig, har ikke noget med fodbold at gøre, det er dårlig økonomisk politik. Det er dårlig erhvervs politik at gribe tingene an på den måde.

Den offentlige sektor skal være så stor og så moderne ledet og så moderne indrettet, som det er nødvendigt for bedst muligt at understøtte moderniseringen af den samlede samfundsøkonomi. Moderniseringsproblemerne er jo så sandelig ikke indskrænket til den offentlige sektor. Hvis ikke vi får moderniseret vores private sektor, får vi aldrig løst vores betalingsbalanceproblemer og vores beskæftigelsesproblemer.

Det, som jeg synes gang på gang på gang er fejlen i regeringens tilgang til disse problemer – det gik igen i finansministerens opremsning af, hvad arbejdskrafttilgangen var tidligere, og hvordan den faldt nu i de kommende år – er, at regeringens udgangspunkt for at vurdere den offentlige sektor er et eller andet bestemt opfundet tal for, hvor mange stillinger der skal fjernes.

Min tilgang er, at der ikke skal være én overflødig ansat i den offentlige sektor, men der skal ikke laves nedlæggelse af stillinger i bundter, der skal ikke laves fyringer i bundter, fordi der er et eller andet politisk flertal, der har en ideologisk opfattelse af det. Det synes jeg er uklogt.

Argumentet om arbejdsstyrken er dårligt. Vi har næsten 300.000 mennesker, som vi ved en tilstrækkelig fremsynet, effektiv og storstilet indsats på efteruddannelse og øvrig arbejdsmarkedspolitik kunne gøre aktive for et fremtidigt ekspanderende erhvervsliv. Vi har en alt for tidlig tilbagetrækningsalder i en situation, hvor konjunkturerne igen går opad, og der er ingen tvivl om, at det vil regulere sig selv, hvis de lidt ældre tilbydes muligheder for at blive længere på arbejdsmarkedet på deltid.

Vi har mange kvinder, især kvinder, der er på deltid, som gerne ville være på mere end deltid, hvis mulighederne fandtes. Det er altså ikke nødvendigt at argumentere med erhvervslivets fremtidige arbejdskraftbehov ved at sige, at så skal vi partout fyre børnehavspædagoger og sygeplejersker for at omskole dem til metalindu-